

Liviu Comes

**SUITĂ DE
CÂNTECE ȘI JOCURI**

pentru Pian

Op. 2

Ediție îngrijită de
Alice Mavrodin,
Adriana Pop și
Oana Rădulescu-Velcovici

GRAF^oART

Suita de „Cântece și jocuri” pentru pian op. 2 – 1952

Suita pentru pian constituie un ciclu de zece piese grupate în baza alternanței și a contrastelor de caracter. Materialul tematic are la bază contururi melodice preluate sau create în spirit popular, tratate într-un limbaj armonic postimpresionist și postbartokian. Lucrarea excelează prin plasticitatea imaginilor, adecvate titlurilor pieselor componente.

Piesele acestei suite, enumerate mai jos, pot fi interpretate separat sau grupate, circulând mai ales în mediul pianistic școlar cu repertoriu de dificultate medie.

1. Cântec
2. Joc
3. Cântec de dor
4. Cântec vesel
5. Pastel
6. Bocet
7. Cântec de jale
8. Zi de lucru
9. Joc cu strigături
10. Și mai cu foc

Prima audiție a avut loc la Cluj, în 1952, în interpretarea pianistei Dorina Popovici, „formidabilă pianistă [...] de concert cu apariții dirijate de însuși Enescu ; [...] artiștii o porecliseră afectuos «Madame Œdipe»” (Dr. Stephan Poen).

A fost imprimată la Radio în 1962 în interpretarea Anei Iftinchi, sora cunoscutului violonist Modest Iftinchi, „apreciată ca o pianistă de mare virtuozitate, muzicalitate și o interpretare rafinată.” (Olga Otilia Iftinchi -fiica lui Modest Iftinchi).

Piesele având numerele 2, 3, 4 și 5 au apărut în suplimentul revistei Muzica nr. 3 din 1955. Piesele având numerele 1, 6, 7, 8, 9 și 10 au apărut în Caietul 6 Piese contemporane din România al lucrării „Repertoriu Pianistic” îngrijit de Enea Borza în colaborare cu Ecaterina Herțeg.

Ediția completă a apărut pentru prima dată în 1969 la Litografia Conservatorului „Gh. Dima” din Cluj. A fost reeditată în 1978 la Litografia Conservatorului „Ciprian Porumbescu” din București.

Durata interpretării suitei este de 17 min.

???

Suită de „CÂNTECE de JOCURI“ pentru pian

1. Cântec

Liviu Comes

Op. 2

Moderato ♩ = 72

p *ma sentito*

poco rit.

a tempo

mf

2. Joc

Allegretto ♩ = 69

p quasi esitando poi prendere uno slancio

The first system of the musical score is in 3/4 time with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). It begins with a piano (*p*) dynamic and a tempo marking of Allegretto at 69 beats per minute. The music is characterized by a delicate, hesitant feel in the first half, which then transitions into a more energetic and flowing section. The notation includes eighth and sixteenth notes, often beamed together, and rests.

3 poco a poco accel. ----- ♩ = 92

mp

The second system starts at measure 3 and includes the instruction "poco a poco accel." (poco a poco accel.) above the staff, indicating a gradual increase in tempo. The tempo marking changes to ♩ = 92. The dynamic is marked *mp* (mezzo-piano). The music continues with a steady increase in rhythmic activity and intensity.

6 sempre accel.

The third system begins at measure 6 and is marked "sempre accel." (sempre accel.), indicating a constant acceleration. The tempo continues to rise as the piece progresses. The notation features more complex rhythmic patterns and dynamic contrasts.

9 ♩ = 116

mf

The fourth system starts at measure 9 and is marked with a tempo of ♩ = 116. The dynamic is *mf* (mezzo-forte). The music reaches a high level of energy and complexity, with rapid sixteenth-note passages and strong harmonic support in the bass line.